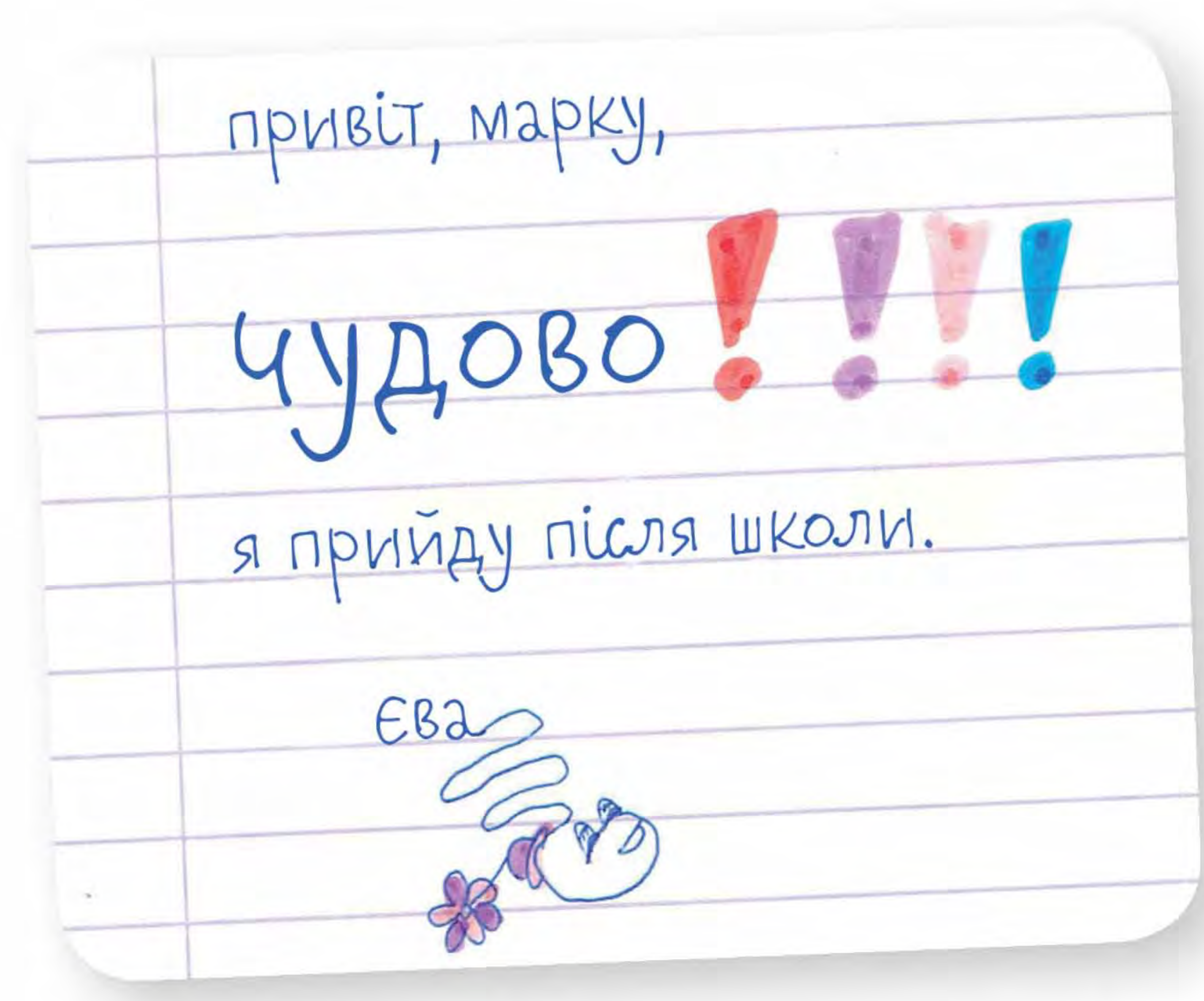
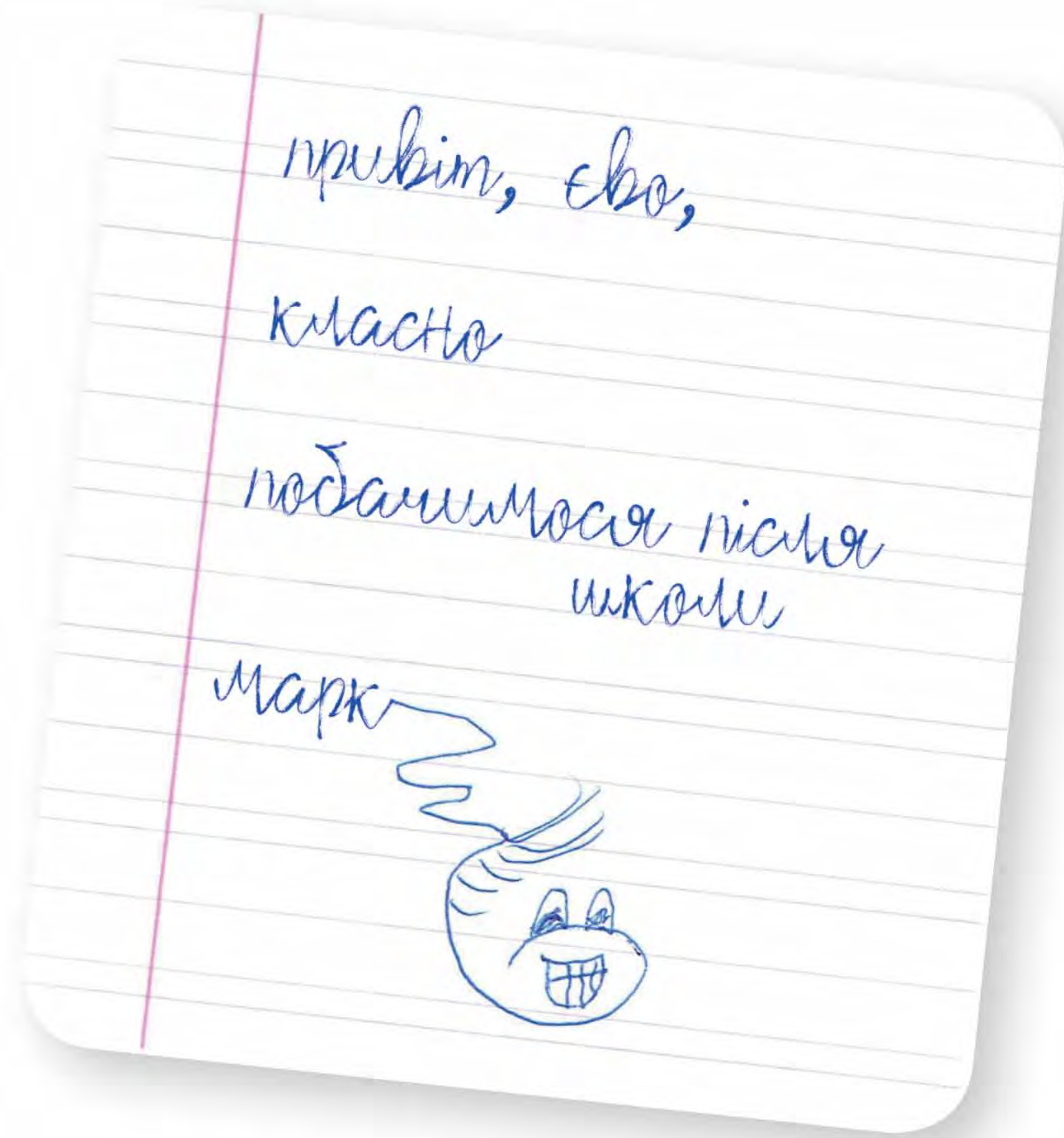

Марк спочатку скручує інструкцію до потяга, а потім обгортає її своїм листом. Він міцно прив'язує їх до мотузки і тричі легко її смикає. Єва одразу ж витягує нагору. Марк трохи вихиляється з вікна й чекає. Він очікує на Євину відповідь. Час іде. Марк дивиться вгору. А-а, щось нарешті рухається вниз. Його план будівництва повертається разом із листом.

Марк швидко надсилає листа у відповідь.

це кнопка
натисни легенько.

можна.

Ерік натискає кнопку і робить це дуже обережно. Локомотив рушає, вправно тягнучи вагони. Ерік захоплено плескає. Мама міцно обіймає Марка. «Ти дуже добре зробив», – шепоче вона йому на вухо.

Увечері в ліжку Марк думає про те, що сталося цього дня. Він досі сердиться на кішку Міп. Однак усе це здається дивним. Зазвичай Міп дуже спокійна. Ну хіба що за винятком того разу, коли побачила мишу. Під час дикої погоні вона перевернула улюблену мамину вазу. Було це дуже давно. Тоді миші вдалося втекти. Чи є ще одна?

четвер: миша?

Коли Марк приходив додому, кішка Міп, жалібно нявкаючи, чекає біля дверей його кімнати.

що таке, міп?

ти якось дивно поводишся,

каже марк.

марк бере кішку.

він гладить її.

він більше не сердиться на міп.

субота і неділя: на сторожі

Сьогодні Маркові не потрібна камера спостереження. Нині субота. Він може й сам пильнувати залізничну колію. Марк цілий день на сторожі. Заходячи у свою кімнату, він майже безшумно відчиняє двері. Щоразу сподівається піймати зловмисника на гарячому. Тато спостерігає за всім і дражнить його: «Марку, ти полюєш на мишу? Крадешся будинком, як наша кішка».

Іноді Марк дуже довго сидить у своїй кімнаті в німій тиші – сидить під письмовим столом, як шпигун. Через деякий час йому стає нудно. Одного разу Марк навіть заснув, і його налякав тато.

ти поводишся якось незвично, каже тато.

сидиш у кутку на варті.

ти, наче кішка.

щось трапилося?

ти захворів?

щось у школі?

ти злий чи сумний?

це дивно.

 підходить до моїх дверей.

як таке може бути?

мук має від моїх дверей.

і він дав його мені.

мук хоче, щоб двері надійно замикали.

я теж так думаю.

та все одно це дуже дивно.

ось від моєї кімнати.

мама не знала, де він,

тато теж ні,

а мук знав.

шшш!

я щось чую.

ти теж це чуєш?

Марк нашорошує вуха. Зараз він теж чує, як хтось вигукує: «Привіт!».

А потім лунає голос: «Дивіться! Сюди, на потяг!».

У потязі сидить Мук. Він невпинно махає Марку й Єві. Домовик прикладає долоні до рота, складає їх трубочкою і кричить: «Можна проїхатися?!». Він викрикує слова, та це, власне, зовсім неголосно. Можливо, тому, що Мук такий малий, а Марк і Єва – великі.

Марк натискає кнопку, й потяг рушає. Мук їздить колами. Здається, йому все мало й мало. Зрештою Марк зупиняє потяг біля них. Мук виходить і йде до Марка й Єви. Вони обое лягають на підлогу, щоб бути ближче до Мука. Тоді йому не доведеться так кричати.

привіт, каже мук.

привіт, вітається і марк.

привіт, підхоплює єва.

о-о, мої вуха! кричить мук.